

Inimesed jalgratastel

Jalgratas on Rakveres viimasel ajal pildil ja au sees. Skulptuur “Noormees jalgrattal muusikat kuulamas” püstitati värskelt maestro Arvo Pärdi auks keskväljakule ja jalgrattaballetki kanti ette.

Hiljuti andis Rakvere linnavõim teada, et paari aasta pärast peaks Eesti esimeseks jalgrattalinnaks saama just Rakvere.

Idee jalgrattalinnast on suurepärase, seda enam, et praegu on Rakvere linnaruum kõike muud kui jalgratturisõbralik. Siin peaaegu puuduvad rattateed ning seegi jupp, mis Linnuriigist Palermosse jookseb, on tänaseni ühendamata Tõrma-Pajusti kergliiklusteega.

Linna vahel pedaale vända ei ole isegi täiskasvanul, rääkimata lapsest, sugugi turvaline. Väga vähesed autojuhid peavad jalgratturit võrdväärseks liiklejaks. Tihtipeale ei pea ka jalakäijad jalgratturit miskiks ja hüppavad ootamatult ratta ette.

Kohti, kuhu oma kahe-rattaline lukku panna, näiteks poodi minnes, on Rakveres üksikuid. Ja need, mis on, sinna sõiduriista kerge südamega ei jäta. Oleks vaja rattahoidjaid, kuhu saab ratta raamiga kinnitada. Nagu on näiteks keskväljakul Rakvere-nimeline rattahoidja – sinna, tõsi küll, kinnitatakse rattaid haruharva, küllap põhjusel, et rattaomanikul pole lihtsalt mõtet keset linna ratast jätta ja sihtkohani jala vantsida.

Kahtlemata on kiiduväärt, et Euroopa jätkusuutliku energia auhinna nominendi staatuses Rakvere kavandab keskkonna- ja energiasäästlikku rattalinna projekti. Eile moodustati linnavalitsuses ka ajutine komisjon, mis hakkab tegelema kergliiklusvõrgustiku väljaarendamisega.

Jääb vaid loota, et Energia- ja Kliimaagentuurile esitatud rahastamisaotlus projektile “Rakvere - Velo City 2012” saab positiivse vastuse, sest kui inimestele on loodud rattasõiduks mugavad ja turvalised tingimused, siis seda ka kahtlemata kasutatakse.

Kui inimestele on loodud rattasõiduks mugavad ja turvalised tingimused, siis seda ka kahtlemata kasutatakse.